

Tirsdag den 16. marts 2021 (D)

1

81. møde

Tirsdag den 16. marts 2021 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgetime med statsministeren.

2) Eventuelt: 2. behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik. (Ret til uddannelse for personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgehverv, inden for en pulje i 2021).

Af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard).
(Fremsættelse 05.03.2021. 1. behandling 09.03.2021. Betænkning 15.03.2021).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Karen Ellemann):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Preben Bang Henriksen (V) og Karsten Lauritzen (V):

Beslutningsforslag nr. B 281 (Forslag til folketingsbeslutning om at ændre løsladelsespraksis ved forbrydelser med alvorlige konsekvenser for det danske samfund).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kl. 13:00

Samtykke til behandling

Første næstformand (Karen Ellemann):

Det punkt, som er opført som nr. 2 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgetime med statsministeren.

Kl. 13:00

Første næstformand (Karen Ellemann):

Jeg giver hermed ordet til statsministeren for en indledende redegørelse. Værsgo til statsministeren.

Kl. 13:00

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det, formand. I går tog vi endnu et skridt i genåbningen af Danmark. I fase 1 var det de små børn, i fase 2 kom butikkerne, udendørs kultur og idræt, regionale genåbninger, og nu er afgangselever i det meste af landet i skole igen, efterskoler og højskoler er åbnet, 5.-8. klasserne mødes fysisk for første gang i flere måneder 1 dag om ugen udendørs. Er det nok? Nej, men det er bedre end ingenting. Og hvor er vores børn og unge glade for at være kommet i skole igen.

Andre lande forholder sig lige nu til nye nedlukninger, tredje bølge buldrer ind over Europa. Herhjemme diskuterer vi genåbning, og det er positivt. Fordi vi går gradvis frem, kan vi holde smitten i Danmark under kontrol. Jo mere vi tester, opsporer og isolerer, jo flere, der bliver vaccineret, jo mere kan vi forsvare at åbne op. Et coronapas, der viser, om du er vaccineret, tidligere har været smittet eller er testet negativ, kan meget vel blive det redskab, der gør, at vi kan åbne hurtigere op end ellers. Det og meget andet er vi nu i fuld gang med at se på sammen med alle Folketingets partier. Jeg vil gerne i dag benytte lejligheden til at takke for det konstruktive samarbejde og de drøftelser, der allerede nu pågår om en samlet genåbningsplan. Viljen til at tage ansvar er stor fra alle partiers side, og jeg synes, det tegner rigtig godt.

Samtidig med at vi nu lægger en plan for de kommende måneders genåbning, skal vi allerede nu også se længere frem. Vi skal styrke den danske samfundsmodel, et trykt velfærdssamfund, et grønnere Danmark og et erhvervsliv, der skal have gode vilkår for at skabe både eksport og nye og flere danske arbejdspladser.

Når det danske samfund og den danske økonomi er kommet så godt igennem krisen, som vi heldigvis er, er en vigtig årsag, at vi er et af de mest digitale lande i verden. Danske virksomheder er langt fremme på forskellige områder, når det handler om digitalisering: Mere end 1 million danskere har kunnet passe deres arbejde hjemmefra, fordi det digitale i Danmark allerede var en integreret del af arbejdslivet. Borgere kan booke tid til både test og vaccine digitalt, Danmarks digitale førerposition har med andre ord hjulpet os igennem den her krise.

Den position skal vi kæmpe for ikke bare at fastholde, men at udvikle. Derfor tager vi nu i dag et nyt skridt, der skal gøre Danmark stærkere. Det drejer sig om et nyt offentligt og privat digitalt partnerskab, hvor vi inviterer topledere og eksperter fra erhvervslivet, fra forskningsverdenen og civilsamfundet til at deltage. For pandemien har nu igennem mere end et år også vist os, hvad vi kan i Danmark, når vi forener den offentlige og den private sektor. Det nye partnerskab får til opgave at udarbejde den første samlede digitalise-

ringsstrategi for Danmark, hvor både det offentlige og det private indgår. Det er min ambition, at vi skal tage de positive erfaringer fra pandemien med os ind i fremtiden og bruge dem konstruktivt.

Digitalisering er også på dagsordenen i EU. Det gælder bl.a., når vi i næste uge indleder et nyt topmøde i Bruxelles. Her skal Danmark selvfølgelig sætte sit præg på dagsordenen. Som optakt til mødet har jeg derfor sammen med både statsministrene i Finland og Estland og Tysklands kansler, Angela Merkel, opfordret til, at Europa samlet set skal gribe digitaliseringens muligheder. Vi skal selvfølgelig være åbne for det digitale og bruge det, men vi skal også stille krav til sikkerheden til techgiganterne, og Europa må ikke under nogen omstændigheder overlade fremtidens digitale scene til hverken USA eller Asien.

Kl. 13:04

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til statsministeren for den indledende redegørelse. Vi går nu videre med spørgsmål fra partilederne, og det er sådan, at spørgeren og statsministeren hver har op til 2 minutters taletid. Herefter følger to opfølgende spørgsmål, hvor spørger og statsminister hver har 1 minuts taletid.

Den første partileder er hr. Jakob Ellemann-Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:05

Spm. nr. US 39

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det, formand. Jeg vil starte samme sted som sidst, vi stod her, for selv om statsministeren jo siger, at der er sket lidt, så er der ikke sket nok. Landets børnelæger konstaterer, at de ser flere børn og unge, som har gjort selvskaade. Landets psykologer ser en markant stigning i henvendelser fra mennesker, som lider af angst. Danske børneorganisationer melder om langt flere ensomme børn, ensomme unge.

Nedlukningen af vores samfund har altså alvorlige konsekvenser, og det har det i særdeleshed for vores børn og for vores unge, og det skal vi gøre noget ved. Folkesundhed handler om andet end corona, det handler om mere end corona. Det handler også om trivsel, og det handler om mental sundhed.

Venstre og de øvrige blå partier ønsker, at vores børn og vores unge kommer tilbage i skole nu – ikke efter påske, ikke om en måned, men nu. Jeg forstår ikke, hvorfor regeringen og regeringens støttepartier, som ellers har travlt med at fortælle, hvor gerne de vil hjælpe børnene, ikke vil have børnene tilbage nu. Smittetallene er fortsat lave, og hvis der skulle opstå et smitteudbrud, handler det om at få lukket ned hurtigt, effektivt og lokalt. Det har man vist at man kan gøre, det har man vist i Kolding – så kan man selvfølgelig også gøre det andre steder.

Nu har vi så indledt forhandlingerne om genåbning, og det er jo godt. Men jeg vil egentlig gerne spørge statsministeren: Hvorfor kan børnene ikke komme tilbage i skole nu?

Kl. 13:06

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 13:06

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Skal vi egentlig have en politisk konflikt om det her, al den stund at alle partier i Folketinget har sagt det samme? Alle partier ønsker et særligt fokus på børn og unge, og alle partier har også tilkendegivet, at fokus i den næste etape af genåbningen af Danmark skal være på børn og unge. Vi er jo enige om, at børn eller unge skal tilbage i

skole. Selvfølgelig skal børn og unge tilbage i skole, og mange er jo i skole i dag allerede.

Vi har valgt at fokusere genåbningen af Danmark på først at få de mindste skoleklasser i gang og efterfølgende afgangselever i store dele af landet. Efterskolerne er tilbage, og nu er 5.-8. klasse også tilbage. Nogle elever mangler stadig væk at komme tilbage, og jeg hører egentlig, at alle partier siger det samme, nemlig at der et udbredt ønske om, at børnene kommer tilbage, lige så snart der er plads. Så jeg vil egentlig appellere til, at vi samarbejder om en god genåbning af Danmark i stedet for det modsatte.

Så bliver jeg altså også nødt til at sige, at selv om vi ser problemer med mistrivsel – og det er jeg enig i, og det er jo sådan set et godt tegn, forstået på den måde at børn og unge trives bedre i et normalt samfund end i et nedlukket samfund, selvfølgelig – og selv om der er børn og unge, der oplever problemer med ensomhed, så vil jeg også samtidig gerne appellere til, at vi ikke her i salen får malet et billede af, at alle danske børn og unge er i problemer, for det er de ikke.

Mange børn og unge slås på grund af den globale pandemi med noget, og det skal vi hjælpe dem med, men jeg oplever f.eks. også danske børn og unge, som er stolte over den indsats, de har gjort igennem det seneste år, og jeg oplever altså også børn og unge, der er glade for, at de med den indsats, de har ydet, kan være med til at sikre, at Danmark kommer godt igennem krisen. Så der er mange nuancer i det her, men børn og unge er alle Folketingets partier enige om er den næste vigtige indsats, når det kommer til genåbningen.

Kl. 13:08

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 13:08

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg forstår godt, at børnene er stolte. Det synes jeg også at vi skal belønne dem for, for de har gjort en kolossal indsats. De har lidt og de lider et kolossalt afsavn. Der er jo ikke nogen herinde, der siger, at alle børn lider under det her, men man kan ikke negligere det og lade, som om det er et fåtal, når en fjerdedel af børnene i det her land lider under den her nedlukning og har en nedsat trivsel på grund af den her nedlukning. Hvis ikke vi herinde skal tage det alvorligt, at en fjerdedel af børnene i Danmark lider under det, er der godt nok mange ting, vi kan feje ind under det lillebitte gulvtæppe. Det her tager vi dødsensalvorligt.

Det handler ikke om at gøre noget til en konflikt. Det handler om, at vi er uenige, og at jeg mener, at børnene skal tilbage nu. Og ja, vi er alle sammen enige om, at de skal tilbage på et tidspunkt. Jeres tidspunkt er så engang efter påske, om en måned, eller hvornår det nu bliver. Mit tidspunkt er nu. Hvorfor ikke?

Kl. 13:09

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 13:09

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg mener bestemt ikke, at man skal negligere nogen problemer, og slet ikke, når det handler om manglende trivsel. Jeg appellerer i virkeligheden til, at vi får alle nuancerne med. Jeg bliver kontaktet af børn og unge, og jeg har også en del unge i egen husstand, som jo fortæller mig om, hvordan det er at være barn og ung, når man er igennem en global pandemi med de konsekvenser, som det har. Men jeg oplever altså også børn og unge, der, som jeg sagde det før, bærer den byrde, som man bærer som samfund, når man skal igennem en global pandemi, med stolthed.

Hvorom alting er, skal vi have alle børn og unge tilbage i skole. Når det ikke kan lade sig gøre for nærværende, at alle børn og unge er tilbage med fuldt skema, som nogle partier har anbefalet, er det jo, fordi vi står lige der, hvor mange andre lande nu går ind i en tredje bølge og lukker deres samfund ned. Vi er i gang med at genåbne. Og når der er en stor risiko for, hvis vi går for hurtigt frem, at vi potentielt sætter det over styr, vi har opnået, og går ind i en tredje bølge, vil det stadig væk være klogere at gå fremad i trin, så vi ikke risikerer den tredje bølge, som kan risikere at medføre en ny nedlukning af Danmark. Det mener jeg vi skal undgå.

Kl. 13:10

Første næstformand (Karen Ellemann):
Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 13:11

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Så hvor man tidligere har argumenteret med, at et smitteudbrud i Ishøj gjorde, at børnene ikke kunne komme i skole på Samsø, så argumenterer man nu med, at smitteudbrud i Tjekkiet gør, at børnene ikke kan komme i skole på Lolland-Falster. Det er godt nok en spændende udvikling.

Der er også andre, der mistrives. Det er vores erhvervsliv, de liberale erhverv, de små selvstændige. I Venstre mener vi også, at de skal have lov til at drive deres forretning. Der er mange, der er på randen af konkurs. Det kan komme til at koste tusindvis af danske arbejdspladser. Og i partilederdebatte i torsdags spurgte jeg igen statsministeren, om statsministeren vil garantere, at der ikke kommer yderligere skattestigninger i resten af regeringsperioden eller rettere valgperioden – jeg håber, de er samfaldende – og statsministeren svarede efter at have trådt vande lidt tid noget i retning af, at der sådan set også har været nogle skattelettelser. Og hvis man regner dem med, er det rigtigt, at der vil være skattestigninger for 12 mia. kr. frem mod 2025. Så jeg vil bare helt enkelt bede statsministeren om en garanti for, at skatter og afgifter ikke vil blive hævet yderligere i resten af denne valgperiode.

Kl. 13:12

Første næstformand (Karen Ellemann):
Statsministeren.

Kl. 13:12

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg må være ærlig og sige, at jeg ikke forstår den polemiske tilgang til sundhedsmyndighederne i det her land. De sundhedsmyndigheder, der rådgiver Folketinget og regeringen, gør det så godt, de kan. Og det, myndighederne siger til os, når vi sidder i lokalet sammen, er, at der er en risiko ved en for hurtig genåbning. Det er det, beregningerne viser. Det er sådan set også det, virkeligheden viser. Norge står lige nu i den værste situation på noget tidspunkt i epidemien, i hvert fald hvad angår Oslo; Finland er lukket ned; Tyskland meldte i går, at de måske nu i Tyskland står lige der, hvor den tredje bølge sætter i gang. Der er en række europæiske lande, der lukker ned.

Vi er et andet sted i Danmark, heldigvis. Jeg mener, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, i fællesskab for at undgå en tredje bølge med yderligere nedlukning. Jeg mener faktisk, at alt det, vi gør nu, skal resultere i, at vi ikke får behov for nedlukninger i Danmark igen. Og kombinationen af, at vi tester og genåbner klogt og forsvarligt, gør, at vi kan undgå det, men der er en risiko, hvis man åbner for hurtigt og for tidligt op. Og den risiko skal vi være varsomme med at løbe, for vi risikerer i virkeligheden at ramme både børnene og de unge, men også det erhvervsliv, som Venstres formand her taler om, endnu hårdere.

Kl. 13:13

Første næstformand (Karen Ellemann):
Tak til hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Den næste partileder til at stille spørgsmål til statsministeren er hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 40

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, og tak til statsministeren for de indledende ord. I torsdags var det jo 1-årsdagen for nedlukningen, og derfor er det ikke mærkeligt, at vi prøver at kigge lidt tilbage for at se, hvad der egentlig har været gældende. Og en af de ting, vi vel kan lære fra det sidste års tid og også fra de seneste måneder, er vel, at vi er blevet positivt overrasket over danskernes måde at håndtere det her på, sådan helt generelt. Altså, vi taler meget om de lommer og specielt indvandremiljøer, hvor tingene skrider, men helt generelt har danskerne jo været eksemplariske i forhold til at bekæmpe den her pandemi. Der er blevet afsprøttet, der er blevet holdt afstand, man har mødtes med ganske få i et omfang, der gør, at vi jo får at vide, at de prognoser, som hele tiden bliver lagt til grund for, hvor meget vi kan genåbne, rammer forkert, og gudskelov kan man sige, fordi de rammer forkert på den gode side, så der faktisk har været plads til at åbne mere, hvis man havde vidst det, man ved nu, tidligere.

Derfor, statsminister: Er det ikke med den viden og med den glæde over danskernes måde at håndtere det på, at vi faktisk burde skride hurtigere frem? Er det ikke den tillid, vi kan vise danskerne: at man faktisk godt kan være sammen og tage hensyn, så vi også kan åbne mere op? Til det der, som statsministeren lige sagde, om, at skolen nu er åbnet for skolebørnene i 5.-8. klasse: Arh, altså, mange steder må de komme, og i går var det 1 dag, og så må de komme 1 dag i næste uge, og så er det påske, og så om 3 uger taler vi om, om de måske må få lov til at møde lidt oftere, ikke? De liberale erhverv, der er lukket ned: Vi tør åbenbart ikke, statsministeren tør ikke, at frisøren får besøg af en kunde ad gangen, står med visir og spritter af og gør rent efter hver kunde og sådan noget. Det tør statsministeren ikke; den tillid har statsministeren ikke til, at det kan fungere.

Mit spørgsmål er egentlig: Kommer statsministeren ikke til at undervurdere de afledte effekter, der er ved nedlukningen, og blive så forsigtig og ikke anerkende danskernes måde at have ageret på, at man faktisk holder mere lukket, end man behøver, når vi taler om, at man måske næste gang kan få lov til at åbne noget mere op om først 3 uger?

Kl. 13:15

Første næstformand (Karen Ellemann):
Statsministeren.

Kl. 13:15

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Se, til hele indledningen vil jeg sige, at jeg er med hele vejen, og hvor var det dejligt at høre en partileder, der står her og siger: Det går godt i Danmark. Og der er grund til at være stolt over det, vi har opnået, for der er ingen grund til at gøre nogen som helst tilnærmelser til at tale Danmark ned i et sort hul. Vi har klaret det godt. Danskerne har klaret det godt. Vi ligger igen et sted, hvor vi står bedre end de fleste andre lande. Vi burde jo på en helt anden måde end det, vi evner her i huset, nemlig i fællesskab, kollektivt glæde os over, hvad vi er lykkedes med. Tænk, de tusindvis af mennesker, der hver eneste dag møder ind for at pøde, for at vaccinere, for at sørge for, at vores infrastruktur fungerer! Lad os glæde os over alt det, vi lykkes med i Danmark.

Jeg mener i høj grad at det skyldes det, hr. Kristian Thulesen Dahl peger på, nemlig at selv om der nu er gået 1 år, og selv om danskerne også i meningsmålinger siger, at man er træt af den her situation og den her krise – det er vi jo alle sammen – bliver vi jo ved. Vi hænger i, og vi holder ved, og vi holder fast, og vi holder afstand til hinanden, og vi mødes ikke med ret mange mennesker, vi forsøger alle sammen at gøre det så godt, som vi overhovedet kan. Og ja, fordi det er gået så godt også her igennem vinteren, kan vi meget vel stå i en situation, hvor vi kan åbne op hurtigere, end vi overhovedet havde turdet håbe på, nøjagtig som sidste forår. Så ja, det er et tilsagn om, at sådan tror jeg faktisk også det kommer til at gå. Hvor er det dejligt også at opleve noget glæde over alt det, der lykkes i det her land. Det fortjener danskerne.

Kl. 13:17

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det skal vi nemlig huske, og så skal vi også komme danskerne i møde, når de viser det. Altså, nedlukningen er jo som et forstørrelsesglas, og det vil sige, at de problemer, der er, bliver forstørret, og der må statsministeren bare forstå, at hver eneste dag jo koster. Det koster på økonomien for de liberale erhverv, der er lukket ned, f.eks. Det koster på trivselen i forhold til vores unge, i forhold til vores ældre, altså vores ældre, der ikke har haft en normal aktivitetsuge, som de var vant til, og som gør, at de i virkeligheden skrumper ind, når de sidder der i deres egen lejlighed og kigger ind i væggen i stedet for at komme til sangaften eller komme til spise sammen-arrangement med Ældre Sagen, eller hvad man nu ellers har været vant til at gå til. Og når vi ser på det her, som hr. Jakob Ellemann-Jensen også var inde på, og ser på de mennesker, der arbejder med de her sårbare, de her udsatte, og det er, uanset om det er børn og unge eller det er vores seniorer og vores ældre, er det jo altså citat på citat på citat efterhånden om de problemer, der er. Der må jeg bare sige til statsministeren: Hver eneste dag koster, og problemerne bliver større og større for de her mennesker, og det, man skal samle op bagefter, bliver jo mere og mere. Og det er derfor, jeg beder statsministeren om ikke bare at vente til om 3 uger, men om nu at se på, hvorfor der ikke er plads nu til at give flere danskere normaliteten tilbage.

Kl. 13:18

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 13:18

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det er rigtigt, at nedlukningen koster, det gør pandemien også for de mennesker, der har mistet livet, de familier, der har mistet deres kære, de medarbejdere i f.eks. sundhedsvæsenet, der har arbejdet alt for meget og i øvrigt været smittet undervejs, fordi man ikke har kunnet passe på sig selv, da epidemien rasede også ind over Danmark. Det kommer også med en pris. Nedlukningen kommer med en pris, pandemien kommer med en pris. Og derfor er vi jo i gang med en genåbning. For hvis man kun skulle kigge på det gennem coronabriller, skulle man givet vedblive med at være lukket ned, men det har vi jo ikke på noget tidspunkt gjort i Danmark. Vi har jo hele tiden et øje på smittebekæmpelsen, håndteringen af epidemien, økonomien, vores mentale sundhed – der har hele tiden været nødpassning for børnene eksempelvis, og jeg kunne blive ved.

For nu i virkeligheden at ende samme sted som før: Hvis vi bliver ved med at holde smitten så godt nede, som vi har evnet indtil nu igennem de seneste uger, mange uger er det efterhånden, kombineret med at vi giver danskerne mulighed for at kunne have et mere og

mere almindeligt liv uden at komme til at smitte andre, altså ved stadig væk at blive testet eller hvis man har fået vaccinationen, så tror jeg, vi er i en situation, hvor vi kan åbne hurtigere, bredere og mere op, end jeg havde troet for bare ganske få uger siden. Så det er et tilsagn om, at det er den vej ind, vi fortsætter forhandlingerne, og det lyder, som om vi godt kan lave en aftale om det her.

Kl. 13:19

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:19

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det håber jeg da bestemt vi kan. Men statsministeren vil gerne lave en aftale om en uge, der så primært træder i kraft om 3 uger og derefter. Der taler jeg så om de omkostninger, vi kan se i forhold til børn og unge med hensyn til selvskade og psykiske problemer, og om de udfordringer, vi kan se, på vores ældreområde, i forhold til at f.eks. Ældre Sagens 12.000 mennesker er ude at hjælpe måske 50.000 af de mest sårbare ældre, som virkelig har behov for, at der kommer nogle og hjælper dem. Altså, i forhold til de omkostninger, der er, handler det jo om balancen.

Statsministeren henholder sig hele tiden til, at vi skal holde den her smitte i kontrol og sådan noget. Det er jeg fuldstændig enig i, men det, jeg indledte med at sige, var jo, at det, vi har kunnet lære igennem det sidste år, specielt også de sidste måneder, er, at danskernes adfærd er bedre end det, som sundhedsmyndighederne i prognoserne lægger til grund over for os politikere. Det vil sige, at når vi står her i dag, tirsdag, og kigger tilbage på de sidste måneder, så kan vi se, at der ret beset havde været plads til at holde f.eks. udendørsaktiviteter åbne i et større omfang. Der havde sandsynligvis været mulighed for at bringe flere skolebørn tilbage på et tidligere tidspunkt. Det er den lærdom, som jeg bare beder statsministeren om at tage med sig, når vi så vurderer, om vi behøver at vente til om 3 uger med at åbne op, eller om man i virkeligheden burde sige, at der var noget, der i løbet af de kommende 3 uger faktisk kunne få lov til at åbne, så flere danskere kunne få en normal tilværelse igen.

Kl. 13:21

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 13:21

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det, der er vigtigt at sige, er, at hvis ikke vi havde haft restriktioner her i anden bølge, tror jeg ikke på, at vi ville have haft de smittetal, vi har i dag. Tingene hænger selvfølgelig sammen. Men det er gået godt, og det er også gået bedre, end jeg selv havde turdet håbe på. Og der er jeg enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at danskernes adfærd og opførsel spiller en meget, meget vigtig rolle. Og i parentes bemærket ser det ud til, at ligeegyldig hvor hård diskussionen er på Christiansborg, og ligeegyldig hvor store uenigheder der er her, så holder danskerne bare fast og ignorerer os herinde, og det er godt i en situation, hvor vi har behov for, at alle danskere bakker op om at få os igennem pandemien.

Så der er rigtig, rigtig meget godt at sige, og oven i det – for i virkeligheden bare at gøre billedet potentielt endnu bedre – er der stadig flere danskere, der bliver vaccineret, og der er stadig flere danskere, der lader sig teste flere gange om ugen. Også i dag har vi meget, meget høje testtal, og alt det er jo med til at gøre, at vi kan have tingene under kontrol og dermed åbne mere op end mange andre lande, som lige nu er i gang med at lukke ned. Derfor kan det godt være, at vi også kan rykke frem, hvornår vi kan åbne mere.

Kl. 13:22

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til statsministeren, og tak til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Den næste partileder, som er ved at gøre sig klar, er Socialistisk Folkepartis partileder, fru Pia Olsen Dyhr. Der holdes nøje øje med, at der er korrekt afsprøttet. Det er der. Velkommen.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 41**Pia Olsen Dyhr** (SF):

Tak. Jeg synes faktisk, at den her debat er enormt konstruktiv og god. Jeg tror faktisk, vi kan nå hinanden, og at vi måske også – med statsministerens egne ord – kan gøre lidt mere lidt hurtigere. Det tror jeg i hvert fald vi alle sammen ville ønske at vi kunne.

Men jeg vil egentlig gerne tale om et emne, som vi normalt ikke diskuterer her i Folketinget, nemlig »X Factor«. I fredags satte programmet fokus på den hadtale, som deltagere og dommere desværre oplever på de sociale medier, mobning og tilsvining, der desværre er en del af mange danskers hverdag, når de færdes på nettet. Det gjorde ondt i hjertet at høre den unge kvinde Ida ånde lettet op, da hun måtte forlade programmet; hun var lettet, fordi hun havde været udsat for massiv mobning og had på nettet. Tænk, at man skal ånde lettet op, når ens drøm faktisk bliver knust, og man bliver sendt ud. Men de unge må lægge ryg til meget som: Skrid hjem til Afrika; du virker meget klam og falsk; du er det grimme, jeg længe har set.

Det er jo helt vildt, og jeg synes også, det værste ved det her er, at helt almindelige danskere også udsættes for det her på de sociale medier, bl.a. hvis de følger os politikere, især de unge. Vi lærer, fra vi er helt små, at mobning er forkert, og som voksne har vi et ansvar for ikke at skabe en kultur, hvor den slags er i orden. Man ville jo aldrig sige det til en fremmed på gaden eller på biblioteket, og jeg er bekymret for, hvad det gør ved de unge, når de vokser op i en kultur, hvor den slags bare sker frit på nettet. Derfor bliver vi nødt til at tale om, hvad for en offentlig samtale vi vil have med hinanden.

Det er jo en svær debat, for vi kan ikke lovgive os ud af alting – det tror jeg ikke på – og vi skal ikke lovgive os ud af alt, men vi er nødt til at tage diskussionen med hinanden. Hvor går grænsen for, hvad for bidske ytringer man må tale om i et demokrati? Og hvad er reel digital vold? Hvordan sikrer vi ofrene og sikrer, at der bliver fulgt op på dem? Jeg har ikke svarene, men vi kan måske finde dem sammen, og derfor er mit første spørgsmål til statsministeren: Kan vi give et løfte til de mange unge, som bliver udsat for en hadsk tone på nettet, om, at vi lytter? Og vil statsministeren være med til at definere digital vold og sikre, at ofrene, når de henvender sig, faktisk bliver hørt?

Kl. 13:24

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 13:24

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det er en ualmindelig vigtig diskussion, og jeg sad også i fredags og så med på i hvert fald dele af »X Factor« og så, kan man sige, både den diskussion, der har været omkring programmet, men også afslutningen, og det gør lige så ondt på mig, og jeg mener, at det har taget overhånd. Jeg mener, at det er kammet over med den måde, vi diskuterer med hinanden på de sociale medier i Danmark, og det er taget til og vokset gevaldigt frem her i den seneste tid, og det rammer rigtig mange mennesker. Det rammer jo sundhedspersonale, som bliver udsat for spe og spot, fordi de forsøger at hjælpe samfundet igennem coronakrisen, og her har vi at gøre med helt unge mennesker, som ønsker at synge, og som bliver udsat for det ene

og det andet og det tredje. Det har taget overhånd, og vi bliver nødt til at diskutere, hvad vi gør ved det, og øjensynligt er det jo ikke nok at appellere til en god og ordentlig tone imellem os, hvad der jo egentlig burde være nok, og derfor synes jeg, at vi bliver nødt til at tage de næste skridt:

Hvad med et udgiveransvar? Kan vi blive ved med at acceptere, at techgiganterne siger, at de ikke har noget ansvar for, hvad der bliver ytret, når der er ytringer af den karakter, der er? Det synes jeg er en vigtig diskussion, og så kunne vi jo her gå foran. Vi kunne aftale med hinanden, at vi ikke videregiver oplysninger om hinanden, der er forkerte, at vi ikke bruger fake news, at vi ikke bruger ord, der er nedsættende eller på anden måde i virkeligheden ødelægger den politiske diskussion, vi skal have mellem hinanden her. For jeg har været her i snart 20 år, og jeg har aldrig nogen sinde oplevet en politisk debat af den karakter, som jeg en gang imellem hører og kan se på de sociale medier, i salen. Så vi kunne gå foran her i huset og vise det gode eksempel, altså at man kan være uenig, og at man kan være kritisk, men at man er det på et sagligt og på et ordentligt grundlag.

Omkring de unge vil jeg meget gerne være med til at diskutere, hvad vi konkret skal gøre, men vi bliver nødt til at få taget fat om det, der i hvert fald er en del af kernen i det her, nemlig at der i dag er mange muligheder for at ytre sig, uden at der er nogen, der siger, at det der er over strengen, og at det er forkert.

Kl. 13:26

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:26

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er jeg glad for at høre, og jeg er også glad for at høre, at statsministeren har samme bekymringer, fordi det jo er reelle bekymringer, som er med til i virkeligheden at erodere vores demokrati. Det er jo enormt farligt, når vi ikke kan have en samtale på faktuelle vilkår. Vi har set det i USA, hvor det gik helt galt. Vi ser det også andre steder, bl.a. i Europa. Vi ser det faktisk også nogle gange i Danmark. Jeg er gerne med til at lave en eller anden fælles forpligtelse med hinanden om, at vi vil have en anden politisk dialog. Det tror jeg er rigtig vigtigt. Jeg er også glad for, at statsministeren er åben over for at diskutere løsninger på det her problem.

Mit næste spørgsmål er langtfra om fredagsunderholdning – det var det første jo faktisk heller ikke – og det handler om børnene i Syrien. Jeg tror ikke, jeg behøver at bruge nogen maleriske beskrivelser for at fortælle, hvordan de her børn har det lige nu. De befinder sig i en hverdag med vold, med psykisk overlast, som mærker dem for livet. Mange siger, at forældrene har truffet et valg, og det har de ret i. Forældrene har meldt sig ind i en døds kult, der holdt slaver. Det har kvinderne også, så jeg kan sagtens se dilemmaerne, men skal børnene betale prisen? Det mener jeg ikke. Jeg synes, vi har en stolt tradition for ikke at lade børnene betale for forældrenes handlinger.

Kl. 13:28

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 13:28

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg mener ikke, at der er børn, der skal betale prisen, og her har vi jo at gøre med nogle forældre, som har truffet et meget aktivt valg og rejst fra Danmark imod Danmarks ønske og tilsluttet sig Islamisk Stat. Derfor hører de voksne jo ikke til i Danmark. Der er ikke et hjem for dem at vende tilbage til. De har i mine øjne ikke noget med Danmark at gøre. Dermed har de jo placeret deres børn i et helt

ganske frygteligt, ikke alene dilemma, men jo også et sted i livet, hvor ingen børn bør være.

Som fru Pia Olesen Dyhr ved, har vi sagt, at der kan være nogle humanitære forhold, der gør, at vi ønsker at hjælpe et barn, men vi ønsker altså ikke at hjælpe krigere af Islamisk Stat. Vi ønsker ikke at hjælpe mennesker, der potentielt har begået terrorisme i Islamisk Stats navn. Jeg vil gerne i situationer, hvor det er nødvendigt at hjælpe børnene, men jeg kan simpelt ikke se det rigtige i, at mennesker, der er så meget imod Danmark, og som har forladt Danmark, skal tilbage hertil.

Kl. 13:29

Første næstformand (Karen Ellemann):
Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:29

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg synes jo ikke, at børn skal holdes ansvarlige for forældrenes handlinger, og derfor synes jeg, at vi bør tage dem hjem. Men hvis man så kigger på den anden side af det, som statsministeren også taler om, altså det her med sikkerhed og terror, så siger PET's seneste vurdering, at den fremtidige terrortrussel mod Danmark er forøget ved at lade de her børn vokse op under vanrøgt og radikalisering – og det samme mener Center for Terroranalyse. I lørdags kunne man læse i Ekstra Bladet, at Islamisk Stat er begyndt at kidnappe og rekruttere børn fra de syriske lejre.

Så hvis vi ikke nødvendigvis snakker om børnene, skal vi så ikke være enige om at sætte Danmarks sikkerhed først og derfor få børnene hjem?

Kl. 13:29

Første næstformand (Karen Ellemann):
Statsministeren.

Kl. 13:29

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Vi har jo diskuteret den her gruppe af Islamisk Stat-støtter og -krigere og deres børn mange gange. Men bliver vi ikke nødt til at have med i diskussionen – hvis det er det, SF foreslår – at alle forældrene også skal med hjem? For man kan jo godt, når man bare lytter til debatten, få det indtryk, at der er nogle politiske partier, der siger, at vi kan tage de børn, hvoraf en del jo ikke er født i Danmark – det hører med til historien – og flytte dem til Danmark. Men er det ikke rigtigt, at det, der i virkeligheden ligger i SF's forslag, er, at hvis forudsætningen for at kunne gøre det er, at deres forældre skal med, så er man også villig til det? Det synes jeg måske hører med til diskussionen.

Kl. 13:30

Første næstformand (Karen Ellemann):
Tak til fru Pia Olsen Dyhr.

Den næste partileder er Radikale Venstres partileder, og det er fru Sofie Carsten Nielsen. Velkommen.

Kl. 13:30

Spm. nr. US 42

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak, formand. Jeg vil gerne følge op der, hvor fru Pia Olsen Dyhr slap, for lige nu sidder der danske børn i en lejr, der jo, tror jeg vi alle sammen mener, minder mest om helvedes forgård. De sidder der af én grund – det er vi vist også enige om: deres forældre. Det er mennesker, som har forrådt Danmark og er draget i krig for islamister. Og jeg er helt uforstående over for, hvordan man som forældre kan udsætte sine børn for den slags. Det gør mig i det hele taget grundvred, at der findes mennesker, som kun vil vores land det

ondt, men samtidig vil jeg insistere på, at vi sætter børnene først, altid.

Derfor håber jeg egentlig, at vi på tværs af vores uenigheder og partifarver i hvert fald kan blive enige om, for det første, at børn er børn, at de er uskyldige uanset deres forældres gerninger, og at danske børn er Danmarks ansvar. Lader vi børnene blive, som det også blev sagt, er der en reel risiko for, at de ender som morgendagens terrorister. Det vurderer vores egen efterretningstjeneste. Og jeg håber, at vi for det andet kan blive enige om, at terrorisme og forræderi mod vores land skal for en domstol, og at det er farligere, at vi har terrorister i usikre lejre, hvor de kan rekrutteres til ny vold. De skal straffes. Det handler om vores alle sammens sikkerhed.

Der er jo også en ny udvikling, for fra hele Europa lyder det nu: Stå ved jeres ansvar. Der er en række andre lande, der ser virkeligheden i øjnene og henter deres børn hjem og retsforfølger forældrene netop for landsforræderi. Det gør den norske centrum-højre-regering, og hvis de kan, kan en dansk regering også, ikke mindst nu, hvor det netop bliver berettet, at PET i september advarede fire ministerier om, at børnene i de kurdiske lejre bliver kidnappet af IS. Derfor er mit spørgsmål: Har statsministeren viden om, at danske børn er i risiko for at blive kidnappet af Islamisk Stat?

Kl. 13:33

Første næstformand (Karen Ellemann):
Statsministeren.

Kl. 13:33

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Hvad der måtte være af eventuelt klassificeret materiale på det her område, kan jeg selvfølgelig ikke udtale mig om, og jeg udtaler mig heller ikke om enkeltsager i det hele taget. Jeg er sådan set enig i store dele af indlægget her: foragten over for de mennesker, der har tilsluttet sig Islamisk Stat, bekymringen for børnene og den risiko, der er, ved at børnene er i lejrene, men jo givet så også den risiko, der kan være, ved at børnene er andre steder. Meget store dele af den analyse er jeg sådan set enig i.

Men jeg bliver nødt til at stille samme spørgsmål, nemlig om det her betyder, at Radikale Venstre ønsker, at familierne skal til Danmark. For hvis vi skal have den her diskussion med hinanden, kan det ikke nytte noget, at man foregiver noget. Der er masser af ting, der er uafklarede, og vi ved ikke engang, om man så at sige bare kan tage nogle børn, og jeg må antage, at det både er børn, der er født i Danmark, men også børn, der ikke er født i Danmark, og som aldrig har været her. Man må ikke, synes jeg, foregive, at man kan garantere danskerne, at det ikke betyder, at familierne følger med. Så jeg bliver simpelt hen nødt til at spørge den anden vej også, for jeg vil egentlig gerne hjælpe børnene. Jeg har ikke noget ønske om, at de børn skal være i de lejre, men jeg kan simpelt hen ikke se, hvorfor de mennesker skal til Danmark igen. Jeg mener ikke, de har noget at gøre her. Jeg mener slet ikke, vi skal lade dem sætte deres fødder på dansk jord, hvis vi overhovedet kan undgå det.

Kl. 13:34

Første næstformand (Karen Ellemann):
Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:34

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nu går jeg jo ikke og putter med det. Jeg har sådan set givet interview om, at forældrene skal retsforfølges. Det er jo mødrene, der skal hjem her. Jeg bruger det til gengæld ikke til at stille modspørgsmål i stedet for at svare. Så jeg spørger igen: Kan statsministeren leve med, at danske børn bliver kidnappet af IS?

Første næstformand (Karen Ellemann):
Statsministeren.

Kl. 13:34 her i Folketinget, det er ikke Danmarks befolkning, der har bedt de her kvinder og mænd om at vende Danmark ryggen. Det har de selv gjort, og de lader deres børn betale en pris for det. Det er helt uforståeligt for mig.

Kl. 13:34

Kl. 13:37

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Nej, det har jeg da ikke noget som helst ønske om at der er nogen børn der skal. Jeg kan ikke gå yderligere ind i en diskussion om, hvad der eventuelt måtte være af klassificeret materiale på det her område, men selvfølgelig har jeg ikke noget ønske om, at der er børn, der skal det. Jeg har i det hele taget ikke noget ønske om, at der skal være nogen, der understøtter Islamisk Stat. Jeg forsøger også i debatten i dag at gøre opmærksom på, at det er mennesker, der på et tidspunkt har haft et ophold i Danmark og for nogens vedkommende jo har haft stor tilknytning til Danmark, og som er rejst herfra og har tilsluttet sig en terrororganisation for at bekæmpe Danmark. Der synes jeg, at jeg på vegne af danskerne bliver nødt til at sige, at når man gør det, altså når man går hen over vores grænse og aktivt tilslutter sig vel det værste terrorregime, vi har set i mange, mange år, så kan man ikke vende tilbage.

Så er der nogle udfordringer omkring børnene, og vi har jo fra regeringens side sagt, at der kan være humanitære forhold, der gør, at vi hjælper nogle børn. Men man kan sige, at modsat Det Radikale Venstre har vi ikke et ønske om, at der er familier, der skal kunne komme tilbage via deres børn, hvis vi overhovedet kan undgå det.

Kl. 13:35

Første næstformand (Karen Ellemann):
Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:35

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Men det er jo der, at man så er nødt til at stå til ansvar for det dilemma. Den norske borgerlige statsminister, Erna Solberg, har taget et barn og en mor hjem og har – helt som statsministeren – sagt, at hun ønsker ingen af de mennesker hjem, men også udtalt, at hun ikke moralsk kan have det siddende på sig, hvis der skete noget med de norske børn i Syrien, og derfor har hun taget en mor og et barn hjem. Og moren bliver jo retsfulgt nu i Norge. Derfor er mit spørgsmål til statsministeren igen: Kan statsministeren leve med det, hvis der sker noget med et dansk barn?

Kl. 13:36

Første næstformand (Karen Ellemann):
Statsministeren.

Kl. 13:36

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det er et lidt specielt spørgsmål at få, for vi kan alle sammen være i en situation, hvor der er et barn, der på en eller anden måde har tilknytning til Danmark, som bliver udsat for noget, vi ikke ønsker. Det gælder jo herhjemme, hvor der er forældre, der ikke behandler deres børn ordentligt, og det gælder ude, og det lever vi jo så, alle 179 medlemmer, med hver eneste dag. Der er f.eks. børn, der ikke bliver anbragt, og som burde blive anbragt. Der er også nogle af dem, der ikke kommer levende igennem den barndom, og der er danske børn, der lever med alvorlige, *alvorlige*, følger af, at samfundet ikke har grebet ind på et tidligere tidspunkt – og det lever alle 179 med.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde før: Der er masser af dilemmaer i det her, og man kommer ikke til at høre mig sige, at det er uproblematisk, at de børn er i de lejre, men det gælder jo så også for alle de andre børn, der er der. Det skulle forældrene jo altså også have tænkt over, inden de drog i krig for Islamisk Stat og vendte Danmark ryggen. Det er ikke mig, det er ikke nogen

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til statsministeren, og tak til fru Sofie Carsten Nielsen, også for at gøre talerpulten klar til den næste spørger.

Det er Enhedslistens partileder, fru Mai Villadsen. Velkommen.

Kl. 13:38

Spm. nr. US 43

Mai Villadsen (EL):

De ansatte inden for vores velfærd og vores sundhedsvæsen har slidt og slæbt under coronakrisen. Det har fået flere partier til at tale om, hvor dejligt det er, at de ansatte er så ultrafleksible, og at det skal vi have noget mere af. Det mener jeg er en forkert konklusion.

Jeg mener, at vi igennem det sidste år har lært, at der inden for vores velfærd i det hele taget er ansatte, som har alt for mange opgaver, i forhold til hvad der er tid til. Den fleksibilitet, som mange partier nu øjner at der skal være mere af, dækker jo i virkeligheden over, at mange sygeplejersker og sosu'er og andre har fået ændret vagtplaner i sidste øjeblik, at folk med ekstremt kort varsel er blevet sat til opgaver, som de ikke føler at de kan eller ikke føler sig trygge i, og at der har været underbemanding rigtig, rigtig mange steder. Og i stedet for måske noget mere i lønningsposen som tak har nogle af dem fået honninghjerter.

Frontpersonalet inden for vores velfærd var allerede før coronakrisen, mener jeg, strakt rigtig langt ud og mange steder tyndslidt. Det kommer til udtryk i, at vi har rigtig svært ved at rekruttere sygeplejersker, sosu'er, jordemødre og mange andre faggrupper, og det er et problem for os alle sammen. Vi bliver nødt til at få skabt bedre arbejdsvilkår for de ansatte inden for velfærden, og de skal kunne stole på, at vi som politikere gør, hvad vi kan, for at der er hænder nok til at løse opgaverne. Og jeg mener også, at der skal være bedre vilkår og en ordentlig løn til stede til de lavestlønnede.

Derfor vil jeg gerne høre, hvad statsministeren vil gøre for at give sygeplejersker, sosu'er og andre dygtige ansatte inden for vores velfærd bedre arbejdsvilkår og ordentlig anerkendelse, så vi ikke risikerer, ja, at stå uden ordentlige ansatte inden for vores velfærd i fremtiden, og så vi kan få flere til at arbejde der.

Kl. 13:40

Første næstformand (Karen Ellemann):
Statsministeren.

Kl. 13:40

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har måske indledningsvis lyst til at sige, at der er rigtig mange danskere, der igennem det seneste år har knoklet for at få os igennem det her. Det har de privatansatte i butikkerne også, det har de privatansatte chauffører også. Vi er mange, der skal have æren for, at vi er kommet godt igennem den her krise – det gælder både i den offentlige og i den private sektor.

Det, jeg egentlig først og fremmest oplever, når jeg taler med sundhedspersonale – jeg havde lejlighed til at være på Herlev sygehus i sidste uge – er stolthed før noget som helst andet; en enorm faglig stolthed over, at man har fået Danmark igennem den her krise, også selv om man har arbejdet over og fik inddraget sin juleferie og har nedbrudt faggrænser og har arbejdet alt for meget i perioder og selv er blevet smittet med corona, fordi vi ikke har kunnet passe ordentligt på dem, altså først og fremmest en enormt stor stolthed; og så i øvrigt også en utrolig glæde over præcis fleksibiliteten, altså

at læge og sosu under pandemien blev nødt til at stå lige ved siden af hinanden. Man havde ikke tid til at træffe de beslutninger, som man plejer at gøre, for tingene skulle bare rulle. Den fleksibilitet, det er udtryk for, tror jeg egentlig også mange i sundhedspersonalet er meget, meget stolte over.

Så er der spørgsmålet om, hvordan vi anerkender det på den rigtige måde. Løn er i Danmark et overenskomstanliggende, og sådan har det været i rigtig mange år – det synes jeg der er grund til at holde fast i. Og det ønsker vi at gøre, i hvert fald fra regeringens side. Jeg tror, at det, vi kunne gøre i fællesskab, og det vil jeg meget, meget gerne invitere til, er at sørge for, at vores medarbejdere i sundhedsvæsenet – og det gælder også andre dele af den offentlige sektor – i fremtiden kan få lov til at bruge mere tid på det, der er deres faglige opgave, nemlig patienter og pårørende, når vi taler sundhedsvæsen, børn, når vi taler pædagoger og daginstitutioner, elever, når vi taler folkeskole, i stedet for bureaukrati, papirarbejde og alt for tunge processer, som jeg synes hæmmer den offentlige sektor i at bruge den faglighed, som medarbejderne repræsenterer.

Men jeg ønsker ikke at stå og forhandle løn i Folketingssalen, og jeg har meget, meget stor respekt for den danske arbejdsmarkedsmodel og ønsker, at den skal stå, også efter krisen.

Kl. 13:42

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Mai Villadsen.

Kl. 13:42

Mai Villadsen (EL):

Jeg kunne alligevel faktisk godt tænke mig at holde lidt fast i spørgsmålet om løn, selv om statsministeren ikke synes, at det er noget, vi skal snakke om politisk. For der er jo rigtig mange ansatte i de såkaldte kvindefag i velfærden, som har et hårdt arbejde under et stort ansvar, men med en relativt lav løn. Den er jo lavere end i en række stillinger, der kan sammenlignes, hvad angår uddannelseslængde, ansvar, måske også på kompetence. Det skyldes jo bl.a., at man tilbage i 1969 lavede den såkaldte tjenestemandreform, som indplacerede de traditionelle kvindefag med en løn, der var lavere end de traditionelle mandefag. Med andre ord er det politisk bestemt, hvordan lønnen er indplaceret, også i Danmark, og derfor bør det også være en politisk opgave at få gjort noget ved det. Vi har jo før foreslået, at man skulle lave ligelønspuljer for at løfte lønnen i de her fag, men i dag er der et borgerforslag, som har fået 50.000 underskrifter; et borgerforslag, som netop handler om at ophæve den her tjenestemandreform. Vi i Enhedslisten bakker det varmt op. Vi kommer til at stemme for. Hvad gør regeringen?

Kl. 13:43

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 13:43

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har ikke haft lejlighed til at se det forslag, så det kan jeg ikke udtale mig om på stående fod. Den her diskussion synes jeg er interessant, altså hvad de historiske forklaringer er på, at nogle fag anerkendes anderledes end andre. Hvis jeg skal pege på en anden udfordring, består en af de personalegrupper, som hele Danmark har nydt rigtig godt af igennem den her krise, af dem, der gør rent. Og hvis ikke de havde gjort rent og var mødt ind mange timer undervejs i krisen, så havde vi givet stået et dårligere sted i at håndtere pandemien. Det er jo ikke en gruppe, der traditionelt anerkendes ret meget af ret mange. Der er i øvrigt også mange mænd, der arbejder i den branche. Det er bare for at sige, at jeg sådan set synes, der er mange, hvis arbejdsindsats vi burde anerkende mere, få mere frem i lyset og sige tak for den indsats, der bliver gjort.

Jeg vil helt generelt advare imod, at vi forhandler andre menneskers løn, når vi står i Folketingssalen. Der er en grund til, at Danmark er et stærkt, rigt samfund, og jeg mener, at en af grundene dertil er vores arbejdsmarkedsmode, hvor overenskomster forhandles mellem arbejdsmarkedets parter. Men jeg vil gerne fortsætte en diskussion, og hvordan vi nu skal tilrettelægge det, i spørgsmålet om, hvad de historiske forklaringer er på, at fag anerkendes forskelligt. Det synes jeg er meget, meget relevant.

Kl. 13:44

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Mai Villadsen.

Kl. 13:44

Mai Villadsen (EL):

Det er relevant, og nu kommer vi jo til at have diskussionen her i Folketingssalen. Jeg håber, at regeringen gør sin stilling op og synes, at den tjenestemandreform skal væk.

Til sidst vil jeg gerne spørge om noget andet. Som statsministeren jo udmærket ved, sidder der 19 danske børn nede i fangelejre i Syrien og lever under kummerlige forhold. Det ene er en bare 4-årig pige, som nu har fået konstateret ptsd. Regeringen siger jo igen og igen – det kan vi også høre her i Folketingssalen – at det er forældrenes ansvar. Det er mig simpelt hen fuldstændig ubegribeligt, at regeringen vil straffe børnene for forældrenes handlinger. Jeg synes også, det er ubegribeligt, at regeringen ikke vælger at handle på det her, når der fra PET ligger en vurdering af, at børnene udgør en større sikkerhedsrisiko for os alle sammen ved at blive dernede. Jeg ved, at statsministeren er blevet spurgt mange gange før, men vi bliver ved i Enhedslisten med at spørge og presse på, for de her børn skal hjem. Så derfor vil jeg gerne høre: Når statsministeren jo kalder sig selv for børnenes statsminister, hvorfor handler statsministeren så ikke og får de her børn hjem i stedet for at vende dem ryggen?

Kl. 13:45

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 13:45

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil ikke have siddende på mig, at jeg vender dem ryggen. Jeg vil i det hele taget ikke have alle de påstande, der er i den politiske diskussion, siddende på mig. Det er ikke regeringen, det er ikke Folketinget, det er ikke den danske befolkning, der straffer de her børn. Deres forældre har truffet et valg om at tilslutte sig Islamisk Stat – Islamisk Stat! – hvis hele fundament er at bekæmpe Danmark. I øvrigt er nogle af dem mennesker, der er kommet hertil sammen med deres familie, og som vi har givet husly. Og den måde, de så har vist deres taknemlighed over for Danmark på, er så ved at forsøge at bekæmpe os, og jo ikke bare med ord og med tanker og filosofi, men med terror.

Det er det, vi taler om, og vi bliver nødt til at være ærlige over for danskerne og sige, at hvis der er en risiko for, at familierne kommer til Danmark – hvad jeg ikke mener de skal – fordi deres børn eventuelt skal til Danmark, så bliver vi nødt til at have en samlet diskussion omkring det her.

For jeg vil gerne være med til at hjælpe de børn på den ene eller på den anden måde, og vi har jo også hjulpet. Vi hjælper i lejrene allerede, og vi har også hjulpet nogle børn helt konkret. Men at gøre noget, der gør, at de her forældre kommer hertil, er jeg mere end almindelig betænkelig ved, for jeg mener ikke, de har noget med Danmark at gøre længere. Og det er det, der er dilemmaet, ikke vores lyst til at hjælpe de børn, for de børn skal have hjælp.

Kl. 13:47

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til statsministeren, og tak til fru Mai Villadsen – også for at gøre talerpulten klar til den næste partileder, som har spørgsmål til statsministeren.

Det er De Konservatives partileder, hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 13:47

Spm. nr. US 44**Søren Pape Poulsen** (KF):

Så er den gal igen: Kort og terræn passer ikke sammen. Vi sad med minerne lagt i alvorlige folder, alle partilederne, og hørte om, at den åbning, der var i gang, kunne betyde 870 indlagte – worst case, sagde nogle. Andre sagde, at det slet ikke var worst case.

Det viser sig heldigvis, at det går i en langt bedre retning, end vi havde set. Der er få indlagte. 211 er det sidste tal, jeg i hvert fald er blevet bekendt med. Jeg håber, vi er enige om, at 211 indlagte ikke er noget, der minder om et pres på det danske hospitalsvæsen. Det håber jeg virkelig vi er enige om. Hvis man ser på det og prøver at dividere det ud på antallet af hospitaler, så håber jeg ikke, der er nogen, der vil påstå, at det får hospitalerne til at vælte.

Der er 21 dage til den 6. april, som er det næste fokuspunkt, som er her – 21 dage, hvor man jo kunne gøre meget, hvis man ville, især set i lyset af at virkeligheden ser ud som én ting, men det politiske flertal ser nogle andre ting.

Så jeg vil gerne høre statsministeren, om regeringen og støttepartierne, som hun jo plejer at have ret godt styr på, ikke kunne rykke sig og sige: Vi må indrømme, at virkeligheden ser ud til at blive en anden, så lad os justere lidt på den plan, vi har lavet, inden vi tager det næste skridt den 6. april. Det her er jo ikke teori for alle; det er jo virkelighed for mange. Så kunne man ikke overveje at tage det skridt?

Kl. 13:49

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 13:49

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Nu kan jeg jo af gode grunde ikke redegøre for, hvad de andre partier mener om den her sag. Men jeg vil da tro, at partierne går til det her arbejde på samme måde, som partierne har gået til arbejdet hele tiden, nemlig at hvis der er en bedre mulighed for at åbne yderligere op, så vil der også være et politisk ønske og en vilje til det. Og det er jo sådan, genåbningen har været hele vejen igennem i Danmark. Og man kan sige, at i forhold til beregningerne og hele diskussionen om de scenarier vil de altid være omgivet af usikkerhed. Det siger myndighederne jo også, når de lægges frem. Man kan ikke præcis forudse, hvordan en virus arter sig eller udvikler sig.

Det, vi til gengæld kan se – og det har ikke fyldt så meget i debatten i dag, men jeg synes selv, at jeg i hvert fald bliver nødt til at være den, der tager det med ind i rummet – er jo, hvordan den tredje bølge lige nu er på vej ind over Europa. Og pludselig diskuteres der igen nedlukning i Italien, i Frankrig, i Norge og i Finland. I Tyskland er man måske på vej ind i en tredje bølge. Vi har en række østeuropæiske lande, der bliver nødt til at låne sundhedspersonale fra andre lande. Vi har en meget alvorlig situation flere steder, så vi er ikke ud af corona endnu, og vi har ikke vaccineret nok til, at vi bare kan åbne op. Derfor bliver vi stadig væk nødt til at gøre det på en måde, så vi ikke risikerer den tredje bølge.

At det så betyder, at tingene ligger fuldstændig fast, som de ligger nu, behøver det jo ikke nødvendigvis at gøre, og der er jo grund til at være glad over, at det igen går bedre i Danmark end det,

vi næsten havde turdet håbe på. Og som jeg sagde til hr. Kristian Thulesen Dahl tidligere: Viser det sig muligt at gøre ting i Danmark hurtigere, vil det da være klogt at gøre det.

Vi har jo forhandlinger netop nu, og der håber jeg jo så også, at vi kan lave en bred aftale om, hvordan vi sikrer, at vi kan blive ved med at have en sikker hånd, også når vi åbner meget mere op end det, der er tilfældet i dag. Og så skal man måske bare huske, at der er meget i Danmark, der er åbnet op, og det tror jeg egentlig danskerne er ret glade for.

Kl. 13:51

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 13:51

Søren Pape Poulsen (KF):

Det tror jeg også de er, og jeg er fuld af optimisme og positivitet og glæde over alt det, der er åbnet – det skal der ikke være tvivl om – og jeg håber da også, at vi bliver enige.

Men jeg skal lige spørge, om jeg forstod statsministeren ret. Blev der med hensyn til forhandlingerne om åbning, sagt, at det først er fra den 6. april og frem, eller har jeg i dag hørt, at statsministeren åbner for, at vi kommer til at lukke mere op inden den 6. april? Jeg er helt med på, at statsministeren selvfølgelig ikke kan bestemme, hvad støttepartierne mener, men det kunne da være ret interessant, hvis ministeren her i dag meddelte, at der nok bliver åbnet noget mere op inden den 6. april, for det hørte jeg ikke helt af svaret.

Vi forventer jo alle sammen, at børnene kommer tilbage i skole den 6. april, og nu kommer de så af sted et par gange i en uge, og det er så, hvad det er, men så kunne man jo benytte lejligheden til at gøre noget ved den voldsomt konkurrenceforvridende tilstand, der er, med, at butikkerne i gågaderne er åbne, mens butikkerne i centrene er lukkede. Det rammer dem jo helt vildt, og nu sker der en udbetaling af feriepengene lige her op til påske, og det er der så nogle forretninger, der måske ikke får meget gavn af, så der kunne man jo tage fat. Det var da en lille ting måske lige at gøre.

Kl. 13:52

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 13:52

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Tak for at henvise til den gode aftale, vi – i øvrigt i fællesskab – har lavet om feriepengene. Det er jo endnu et produkt af en bred politisk aftale, hvor vi gerne vil have sat gang i de dele af dansk økonomi, der ikke er gang i. Enhver krise rammer forskellige steder, og vi har jo været enige om at frigive feriepengene, selvfølgelig i håbet om – for nu at sige det, som det er – at danskerne svinger deres dankort, MobilePay eller kontanter, eller hvad de nu gør, og kommer ud og bruger penge, så der er flere mennesker, der kommer i arbejde. Det er der i øvrigt noget der tyder på allerede er ved at ske, for da vi åbnede op for butikkerne, kunne man umiddelbart efter begynde at se nogle positive tendenser i beskæftigelsesstatistikken. Så jeg vil også gerne have, at der er så meget som overhovedet muligt, der er åbent, når danskerne får deres feriepenge udbetalt.

Der er en politisk aftale, der kører frem til den 6. april, og selvfølgelig vurderer de partier, der står bag den aftale, om der eventuelt er noget, der kan åbnes op på et tidligere tidspunkt. Og hvis vi kan det, vil det jo selvfølgelig være naturligt at forholde sig til.

Kl. 13:53

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 13:53

Søren Pape Poulsen (KF):

Så vil jeg da gerne komme med en appel, ikke på egne vegne, men på vegne af de mennesker, som er ved at gå til i desperation over, at deres butik bløder, og at de går konkurs lige om lidt. Det kan godt ske, at vi sidder herinde og siger, at det kun er 3 uger, men det er 3 uger oveni et år, hvor de i meget af tiden har været lukket ned. Altså, det er jo ikke gået så galt, som man troede. Efterskolerne og højskolerne er et lille, men vigtigt eksempel. De kunne slet ikke åbne, da vi sad og forhandlede, men 14 dage efter åbnede de med en vurdering om, at det måske ville koste fem ekstra indlagte – fem ekstra! – så hvorfor åbnede vi dem så ikke, da vi alle sammen sad sammen og kunne lave en aftale? Det er det, jeg ikke forstår.

Jeg vil bare slutte med en appel og sige, at I er nogle helte, og at jeg takker jer på vegne af alle de mennesker, som ikke går konkurs, hvis I lader butikkerne åbne inden den 6. april. Lad os nu give dem noget. Og jeg håber, at statsministeren virkelig vil overveje det og tage en diskussion om det med forligspartierne, sådan at vi hjælper de mennesker. Os, der sidder herinde, har vores på det tørre, men der er nogle mennesker, der er dybt presset på deres liv og indtjening.

Kl. 13:54

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 13:54

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror egentlig ikke, der er nogen herinde, der tænker, at 3 uger er lige gyldigt, når man er en lille erhvervsdrivende eller for den sags skyld, når man er et skolebarn. Vi ved godt, at det her har kæmpe stor betydning for de mennesker, der er involveret. Heldigvis er det jo lykkedes os i fællesskab at holde hånden under ganske mange gennem den her krise med de store hjælpepakker, der er lavet, men ja, folk er presset rundt omkring.

Vi bliver også nødt til at forholde os til, hvad der kan ske, hvis vi bliver for utålmodige for hurtigt. Nu lyder det, som om at hvis bare man kan åbne en lille smule, er alle partier i Folketinget glade, men altså, der har været mange ønsker om at åbne rigtig meget op på et meget tidligt tidspunkt. Hvad vil det betyde for dansk erhvervslev, hvis der kommer en tredje bølge, og vi bliver nødsaget til at lukke helt ned igen? Kan det i virkeligheden være værre for dansk erhvervslev end det, vi kigger ind i nu, nemlig en gradvis udfasning af restriktionerne med den hjælp, som virksomhederne så samtidig har behov for?

Så jeg appellerer til, at der er en balance i det, og jeg håber jo ikke, at den her spørgetime har gjort, at vi har talt os væk fra hinanden, for vi sidder jo og forhandler om en langsigtet genåbningsplan, og den bliver også efterlyst af mange, f.eks. i erhvervslevet.

Kl. 13:55

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til hr. Søren Pape Poulsen, også for at gøre klar til den næste partileder, og det er Nye Borgerliges partileder.

Velkommen til fru Pernille Vermund.

Kl. 13:56

Spm. nr. US 45**Pernille Vermund (NB):**

Den somaliske terrorist, der for 11 år siden brød ind i Kurt Westergaards hjem og angreb ham med en økse, blev dengang idømt en fængselsstraf på 10 år og udvisning af Danmark. Han har afsonet sin straf, men udvisningen har fortsat ikke fundet sted. Han befinder sig stadig i Danmark, og det gør han, fordi danske myndigheder mener,

det er for farligt for ham at rejse til Somalia. Det er jo simpelt hen helt absurd. Antallet af udvisningsdømte, som fortsat er i Danmark, hober sig op. Siden den 1. januar 2019 er antallet af udvisningsdømte kriminelle udlændinge, som fortsat er i Danmark, steget med 33 pct.

Jeg vil gerne spørge, om statsministeren mener, at det er acceptabelt, og hvad regeringen konkret har tænkt sig at gøre ved det. Fakta er jo, at hvis regeringen ikke gør noget, hvis ikke man løser problemet, bryder regeringen med helt grundlæggende demokratiske principper. I Danmark er det jo Folketinget og regeringen, der vedtager lovene, og domstolene dømmer ifølge lovens bestemmelser. Derefter er det altså regeringens helt fundamentale pligt at sikre, at domstolens ord bliver ført ud i livet. Hvis en forbyrder idømmes en fængselsstraf, er det regeringens ansvar at sikre, at den forbyrder kommer i fængsel. Hvis en forbyrder idømmes en bødestraf, er det regeringens pligt at sikre, at bøden bliver inddrevet. Og hvis en forbyrder dømmes til udvisning, er det regeringens pligt at sikre, at forbyrderen rejser ud af landet på den ene eller anden måde.

Så når regeringen svigter sit ansvar for at fuldbyrde de domme, som blev afsagt af de danske domstole, forbyrder man sig imod det fundamentale princip om magtens tredeling, og det er jo desværre den situation, vi står i. Jeg ved godt, at statsministeren formentlig vil svare, at regeringen gør alt, hvad den kan, for at få de her mennesker ud af landet, men det er bare ikke godt nok. Jeg bliver nødt til at vide, hvad regeringen konkret har tænkt sig at gøre, og hvornår danskerne kan forvente, at kriminelle udlændinge, som er udvisningsdømte, ikke længere går frit rundt i Danmark.

Kl. 13:58

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 13:58

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at jeg og regeringen er tilhængere af så stramme udvisningsregler som overhovedet muligt, og hvis man bruger et ophold i Danmark, og det er uagtet, hvorfor man måtte være her, til at begå alvorlig kriminalitet af den ene eller anden slags – her er der tale om særdeles alvorlig kriminalitet – ja, så skal man i mine øjne forlade Danmark, for så har man opsagt den kontrakt, man har indgået med det danske samfund, og jeg mener ikke, man har noget at gøre her længere. Det er det, der ligger til grund for vores politik, og det håber jeg også kommende regeringer vil efterleve, og at vi i øvrigt gør alt, hvad vi overhovedet kan på alle tænkelige niveauer, for at få udvist folk.

Det er inden for rammen af vores internationale forpligtelser, og det er jo der, uenigheden består. Jeg tror sådan set ikke, vi har en politisk uenighed om, hvorvidt udlændinge, der begår alvorlig kriminalitet, skal forlade Danmark, for det bør de, og det skal de. Men den her regering har i lighed med alle andre regeringer i danmarkshistorien, og jeg mener også, det er det rigtige for Danmark, valgt, at vi ikke opsiger de internationale forpligtelser, også i de tilfælde, hvor de går os imod, hvilket de gør fra tid til anden.

Det har så nogle udfordringer, i forhold til at der er mennesker, der ikke kan udsendes herfra, og så må man jo komme på tålt ophold med de restriktioner, der så er der. Og den tidligere borgerlige regering kæmpede på det her område, og det vil den her regering også gøre, og vi vil gøre alt, hvad vi overhovedet kan, inden for de regler, der nu engang er.

Kl. 13:59

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 13:59

Pernille Vermund (NB):

Tak for svaret, men det her er jo en terrordømt somalisk mand. Det er jo helt, helt absurd. Jeg er med på, at regeringen som tidligere regeringer fuldstændig har underkastet sig en aktivistisk domstol i Strasbourg og ikke har syn for, at det jo må være danskernes ret at leve frit i vores eget land. Det kan ikke være sådan, at en aktivistisk domstol uden for landets grænser uden respekt for vores nationale selvbestemmelse kan få lov til at sætte dagsordenen for, hvordan vi skal leve sammen i frihed og tryghed i Danmark.

Jeg vil spørge statsministeren, om regeringen i det mindste ikke kunne være åben for en midlertidig løsning – en løsning, der sikrer, at danskerne så, hvis ikke man kan komme af med de her mennesker, trods alt kan leve frit uden at have de her mennesker gående iblandt sig; en løsning, der sikrer, at de her mennesker opholder sig et sted, indtil de kan rejse ud, ikke i et fængsel, men i et udrejsecenter, hvor der kun er én dør ud, og det er døren ud af landet.

Kl. 14:00

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg bliver nødt til at gentage, hvad jeg sagde før: at den her regering i lighed med alle andre regeringer, der har været i Danmark mig bekendt, har valgt ikke alene at tilslutte sig de internationale spilleregler, der er, men også at respektere dem, også i de tilfælde, hvor de går os imod. Det efterlader os med nogle problemer, for jeg mener ikke, at der er noget, der i virkeligheden berettiger, at et menneske, der er dømt for en så alvorlig forbrydelse, overhovedet skulle kunne påkalde sig retten til at blive i Danmark. Jeg er simpelt hen uenig i de internationale spilleregler, der er på det her område.

Der er en del mennesker på tålt ophold, i øvrigt overleveret fra den borgerlige regering, som heller ikke så at sige kunne få udsendt alle. Der har vores holdning jo hidtil været, og det gælder stadig væk, at alt, hvad vi overhovedet kan gøre for at skærme den danske befolkning mod de pågældende personer, skal vi gøre, også med et udrejsecenter, som der jo allerede er. Men hvis det, fru Pernille Vermund spørger til, er, om vi kan frihedsberøve et menneske, der ikke, kan man sige, kan frihedsberøves ved de danske domstole, så er svaret jo nej. Det kan vi ikke.

Kl. 14:02

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 14:02

Pernille Vermund (NB):

Jeg har tidligere fortalt om Cecilie. Cecilie blev tævet, ydmyget og voldtaget af en 17-årig somalisk statsborger, da hun en sen forårsaften var på vej hjem. Han blev dømt, men han blev ikke udvist, fordi det ville være i strid med vores internationale forpligtelser. Derfor fik han sin fjerde advarsel.

Statsministeren sagde dengang, og jeg citerer:

»Jeg har ingen forståelse for, at man veksler en dansk gæstfrihed med voldtægt, med bandekriminalitet eller med narkosalg. Så vi vil også gerne udvise flere.«

Det fik mig til at sende spørgsmålet videre til udlændinge- og integrationsministeren, altså om, hvordan det så skulle ske. Og udlændinge- og integrationsministeren svarede mig, at det sådan set godt kan lade sig gøre at udvise sådan en voldtægtsmand og at tage de forbehold i dansk lov for menneskerettighedskonventionen, som skal til. Men det vil regeringen ikke, skrev ministeren.

Så hvad er det næste skridt? Hvordan får vi flere udvist, som statsministeren sagde man ville? For jeg må formode, at vi kan tage statsministerens ord for pålydende.

Kl. 14:03

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 14:03

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg har ikke mulighed for at vurdere den konkrete sag og den ordveksling, der har været, eller det svar, der er givet, og derfor må man jo rette det spørgsmål til den ansvarlige minister. Jeg kan ikke forholde mig til den konkrete sag, men det er jo en illustration af, at vi oplever, at de internationale spilleregler nogle gange beskytter gerningsmanden og ikke offeret. Og det er jo ikke alene dilemmafyldt; det er forkert, når de internationale spilleregler gør det.

Jeg tror, at Nye Borgerlige står ret alene med sit ønske om at opsig de internationale konventioner med alle de konsekvenser, det har, så det gør vi selvfølgelig heller ikke fra dansk side. Men det, vi kan gøre fra dansk side, er at gå så langt, som det overhovedet kan lade sig gøre, med hensyn til at få udvist så mange mennesker som overhovedet muligt, hvis der begås den her form for kriminalitet eller andre kriminalitetsformer, der også er af alvorlig karakter. Og det vil den her regering også gøre.

Kl. 14:04

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til statsministeren, og tak til fru Pernille Vermund. Jeg vil bede fru Pernille Vermund om at gøre klar til den næste, for der kommer nemlig en partileder mere, og det er Alternativets partileder, hr. Torsten Gejl, som er sidste partileder, der får mulighed for at stille spørgsmål til statsministeren i denne spørgetime.

Velkommen til hr. Torsten Gejl.

Kl. 14:04

Spm. nr. US 46**Torsten Gejl (ALT):**

Tak, formand. Vi har hver gang et spørgsmål fra et af vores medlemmer, og det starter jeg med i dag. Det er af Kim Hjerrild, der er medlem af Borgerrepræsentationen i København. Han refererer til, at jeg i sidste spørgetime spurgte statsministeren om de klimamæssige og miljømæssige udfordringer, der er ved det store projekt i København, som vi kalder Lynetteholmen. Det fik jeg ikke svar på, men jeg kunne forstå, at statsministeren er ovenud begejstret for Lynetteholmsprojektet. Projektet handler om anlæggelse af øen Lynetteholm, anlæggelse af en østlig ringvej, en havnetunnel, en ny metro, flytning af et rensningsanlæg m.m. Det er et projekt, som samlet løber op i 50-72 mia. kr. Det er således det største projekt, der nogen sinde er lavet i Danmark, kun overgået af den enorme energiø, som vi anlægger i Nordsøen, og som er færdig i 2033, tror jeg. Så det er jo rigtig, rigtig mange penge at bruge bare på København.

Projektet blev fremlagt af Lars Løkke Rasmussen og Frank Jensen i oktober 2018. Her sagde man, at det nogenlunde ville løbe rundt. Nu er projektet blevet 50 pct. større i udgifter, og ud fra de tal, som vi indtil nu har fået fremlagt om udgifter og indtægter vedrørende det samlede projekt, kan vi se, at der let kommer til at mangle 30-50 mia. kr. i projektets økonomi. Normalt plejer man at hævde, at den slags projekter løber rundt, og når det så går i gang, bliver det ofte meget dyrere end budgetteret. Det har vi jo prøvet mange gange. Her mangler projektet 30-50 mia. kr., allerede før det er sat i gang. Kan statsministeren garantere, at Lynetteholmsprojektet ikke også bliver – ud over at det selvfølgelig bliver en kæmpestor

klima- og miljømæssig belastning – en stor økonomisk skandale, som fremtidige generationer skal betale af på resten af deres liv?

Kl. 14:06

Første næstformand (Karen Ellemann):
Statsministeren.

Kl. 14:06

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har alene udtalt mig om det helt overordnede og det i mine øjne visionære ved Lynetteholmen. Jeg har ingen forudsætninger for at gå ind i en detaljeret diskussion om det anlægsprojekt. Der må jeg henvise til de ansvarlige ministre.

Kl. 14:06

Første næstformand (Karen Ellemann):
Hr. Torsten Gejl.

Kl. 14:06

Torsten Gejl (ALT):

Men nu er regeringen jo ved at lave en stor infrastrukturplan – den er på vej. Må man spørge, om det er sådan, at Lynetteholmprojektet er en del af den, og hvis nu det er det og regeringen matcher den prislap på 112 mia. kr., som den borgerlige regering satte på infrastrukturplanen, så vil København jo let komme til at æde en tredjedel af den samlede plan. Altså, det er jo interessant for hele landet, det er jo en national politik. Kan statsministeren bekræfte, om det er en del af den kommende infrastrukturplan?

Kl. 14:07

Første næstformand (Karen Ellemann):
Statsministeren.

Kl. 14:07

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det er helt rigtigt, at vi i det her forår skal diskutere infrastruktur. Det er en langsigtet og stor plan, og sådan er det, når vi laver flerårige infrastrukturplaner i Danmark. Og når vi er klar til at offentliggøre, hvad der er vores overvejelser, inden vi påbegynder diskussionen med Folketingets partier, så fremlægger vi det, der er vores udspil, og det er altså ikke endnu.

Kl. 14:07

Første næstformand (Karen Ellemann):
Hr. Torsten Gejl.

Kl. 14:07

Torsten Gejl (ALT):

Det blev jeg ikke så meget klogere af. Så vil jeg prøve noget helt andet. Et helt andet spørgsmål i en helt anden boldgade: Drabet på en 33-årig kvinde i London, der gik alene hjem, har sat gang i et heftigt oprør mod overgreb og seksuelle krænkelser mod kvinder i Storbritannien – og i det hele taget i hele verden.

Kvinder i hele verden taler om, hvor nervøse de er for at færdes i nattelivet, og hvad de gør for at beskytte sig selv, under hashtagget #textmewhenyougethome. Også her i Danmark flyder det over med historier om kvinder, der føler sig utrygge i nattelivet. I Storbritannien tales der lige nu meget om, at der skal gøres mere for at gøre nattelivet trygt, herunder mere gadebelysning og flere nærpolicbetjente osv. Men ikke mindst fylder diskussionen om, om det her er de unge mænds ansvar, altså om vi måske har brug for en kolossal indsats for at opdrage en gruppe unge mænd til at have en langt større respekt for kvinders liv og levned.

Hvad vil regeringen tage af tiltag for at sikre et tryggere natteliv i byerne og måske prøve at ændre det holdningssæt blandt de unge mænd?

Kl. 14:08

Første næstformand (Karen Ellemann):
Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Først og fremmest tusind tak for at bringe den diskussion ind i Folketingssalen. Det her kunne jo blive næste kapitel i den nødvendige ligestillingsdiskussion, vi har i vores samfund. Jeg tror egentlig, at mange blev overrasket over, da metoo-bølgen rullede ud over samfundet, hvad det er, der egentlig har gemt sig på Christiansborg, men også mange andre steder i vores samfund. Det kan godt være, at det her i virkeligheden har potentiale til det samme.

Nu er jeg jo selv kvinde – jeg går ikke i byen længere, men det gjorde jeg engang – og det er helt rigtigt, at lige gyldigt om man er 15 år eller 25 år og kvinde i Danmark, så tager man sine forholdsregler. Man ved, at man altid skal følges med andre, også selv om det er blevet lyst, når man går hjem. Man ved, at man skal pusle lidt med sine nøgler, gå med en mobiltelefon og lade, som om at man taler med sin far eller sin kæreste – eller hvad vi nu finder på. Og rigtig mange af os, der har børn, ligger jo i løbet af natten og er vågne og holder øje med mobiltelefonen, når det er dem, der skal hjem fra fest. Og det er grundlæggende aldeles og fuldstændig uacceptabelt.

Og ja, der er kultur i det her. Alle har ret til at leve et trygt liv, og det er lige gyldigt, om det er dag eller nat, og om man har drukket alkohol eller ej. Derfor er det et kulturspørgsmål, men det er selvfølgelig også et praktisk, konkret spørgsmål om eksempelvis gadebelysning, at politiet er til stede, og for min skyld også gerne yderligere overvågning de steder, hvor overvågning kan hjælpe os. Så jeg tror, at der skal flere forskellige ting til, men det er også et kulturspørgsmål – det er jeg enig i.

Kl. 14:10

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til statsministeren, og tak til hr. Torsten Gejl. Herefter er spørgetimen slut.

Jeg vil nu udsætte mødet i 15 minutter til kl. 14.25, for det vil give mulighed for, at pladserne lige kan blive rengjort. Derfor vil jeg bede alle partiledere om at forlade salen i god ro og orden.

Mødet genoptages kl. 14.25.

Mødet er udsat. (Kl. 14:10).

Kl. 14:25

Første næstformand (Karen Ellemann):

Mødet er genoptaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik. (Ret til uddannelse for person-

er, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgerhverv, inden for en pulje i 2021).

Af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard).
(Fremsættelse 05.03.2021. 1. behandling 09.03.2021. Betænkning 15.03.2021).

Kl. 14:25

Forhandling**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:25

Meddelelser fra formanden**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 14.40. Det er om 15 minutter, og i de 15 minutter skal jeg bede medlemmerne om at forlade salen. Der vil blive kaldt til afstemning 15 minutter før mødets start. Mødet er hævet. (Kl. 14:25).
